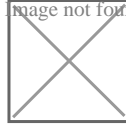

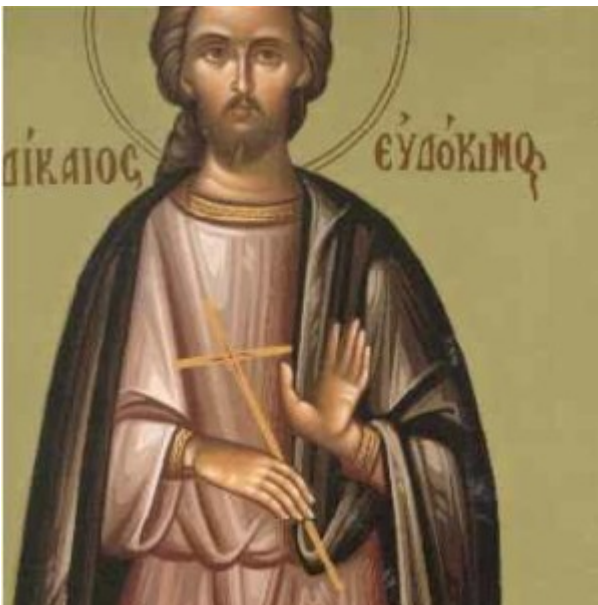
Άγιος Ευδόκιμος

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Ο μακάριος Ευδόκιμος έζησε κατά τους χρόνους του εικονομάχου αυτοκράτορα Θεοφίλου (829-842). Οι γονείς του, Βασίλειος και Ευδοκία, ήσαν πατρίκιοι και κατάγονταν από την Καππαδοκία. Η αρχοντιά της κοινωνικής τάξης τους συνδυαζόταν με ακλόνητη προσήλωση στην ορθό-δοξη Πίστη και διάπυρη ευσέβεια, την οποία μετέδωσαν στον γιό τους. Αφού έλαβε επιμελημένη μόρφωση, ο Ευδόκιμος τιμήθηκε από τον αυτοκράτορα με το αξίωμα του κανδιδάτου και ορίστηκε στρατοπεδάρχης, δηλαδή στρα-τιωτικός διοικητής, της Καππαδοκίας και κατόπιν όλης της Αυτοκρατορίας. Αντί όμως να χρησιμοποιήσει τα προνόμια αυτά προς δική του ευμάρεια και δόξα, τα έκανε όργανα αρετής και, εν μέσω της τύρβης του κόσμου, έλαμπε ωςάν κρίνος ανάμεσα σε αγκάθια και ωςάν χρυσός σε κάμινο.

Διατηρώντας όχι μόνο την αγνεία του σώματος αλλά και των λο-γισμών, δεν επέτρεψε ποτέ να σταθεί το βλέμμα του πάνω σε γυναίκα και απέκτησε με αυτόν τον τρόπο την αναγκαία καθαρότητα ώστε να παρουσιάζεται ενώπιον του Θεού. Στην αγνεία αυτή προσέθεσε τους πλού-σιους καρπούς της αγάπης και της ευσπλαχνίας απέναντι στους πτω-χούς, τις χήρες και τα ορφανά, ώστε κατέστη αληθινό σκεύος εκλογής της θείας χάριτος και ζώσα εικόνα της αρετής. Αξεπέραστος στην αγάπη του για τον πλησίον, αποστρεφόταν την καταλαλιά και

όχι μόνο απείχε από το να εκφέρει οποιαδήποτε κρίση για τον άλλο, αλλά έβρισκε πάν-τα τον τρόπο να εμποδίσει τους άλλους να πουν λόγια που θα μπορού-σαν να πληγώσουν τον πλησίον. Έλεγε, μάλιστα, ότι ο καθένας θα έπρεπε ν' ακούει μάλλον παρά να ομιλεί και το αποδείκνυε εφαρμόζοντας στην πράξη δίχως πολλά λόγια όλες τις εντολές του Θεού.

Σε ηλικία τριάντα ετών προσβλήθηκε από σοβαρή ασθένεια και, αφού προετοιμάσθηκε και αποχαιρέτισε τους κοντινούς ανθρώπους του, έστρεψε την προσευχή του προς τον Κύριο ζητώντας από Αυτόν να μην δοξασθεί μετά τον θάνατό του. Παρά την επιθυμία του αυτή, καθώς ο λύχνος δεν μπορούσε να μείνει κρυμμένος υπό τον μόνον, μόλις κατατέθηκε η σορός στον τάφο, ένας δαιμονισμένος ελευθερώθηκε και ένα παραλυτικό παιδί στάθηκε στα πόδια του στερεωμένο. Τα θαύματα πολλαπλασιάσθηκαν και επιτελούνταν ιδίως με το λάδι της κανδήλας που έκαιγε ακοίμητη στον τάφο του, αλλά και με το χώμα του τάφου, που έστελναν σε αρρώ-στους για να τρίψουν μ' αυτό τα πονεμένα μέρη. Δεκαοκτώ μήνες μετά την μακαρία κοίμησή του, κατόπιν αιτήματος της μητέρας του, ανοίχθηκε ο τάφος του Ευδοκίμου και το σώμα του βρέθηκε απολύτως άφθαρτο αναδίδοντας εξαίσια ευωδία. Κατόπιν το τίμιο αυτό λείψανο μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη και κατατέθηκε στον ναό της Θεοτόκου, τον οποίο είχαν κτίσει οι γονείς του αγίου.

(Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας-Ιούλιος, εκδ. Ίνδικτος, σ. 344-345)